

శ్రీ:

శ్రీ విద్యాశ్రము - ౫

కౌలమర్మ విభేదినీ ^{అలలు. ౫౦}
5-29

రచయిత

శృంగేరి శ్రీ విరూపాక్ష శ్రీ విద్యాశంకర పదమావేశ
ప్రకాశిత జగద్గురు శ్రీ కల్యాణానంద భారతీ
మాంతాచార్య స్వాములవారు

స్వభాను ఫాల్గున బహుళ ఆమావాస్య

1944

శృంగేరి శ్రీ విరూపాక్ష శ్రీ పీఠ సహాయ కార్యదశి-
: కొఱపాటి వెంకట సుబ్బారావుచే
ప్రకటితము

సర్వస్వామ్య సంకలితము.

మూల్య మొక రూప్యము.

(శ్రీ) సదనము—గుంటూరు

శ్రీ

శ్రీ విద్యాశ్రము - ౫

27/73
25-3-73

శుద్ధస్ఫటిక సంకాశం సచ్చిదానంద విగ్రహమ్
దాతారం సర్వకామానాం కామేశ్వర ముపాస్మహే॥
కామేశ్వరీం పరామీదేశాదిహాది స్వరూపిణీమ్ ।
మాతృకావల్ల లిప్తాజ్ఞీం మహాశ్రీ చక్రమధ్యగామ్॥

కౌలమర్మ విభేదిని

—పంచాంగ—

ఇదివఱకు శ్రీ విద్యాశ్రములో నగ్రగణ్యములు రెండు
వినియోగింపఁబడినవి. కౌలికులు దమ తస్కరభావమును సర్వ
విధముల నవలంబించి సహజ సిద్ధమగు నంచకత్వముతో
మెలగు చున్నట్లూహింప వలసి వచ్చుచున్నది. వీరలు తమ
తమ తస్కరత్వ వంచకత్వములు మీరఁ దేలుకట్టిన దొంగ
వలె సంతరంగమునఁ బొక్కుచు వెలుపలకు గంభీరమగు
మహాసమును ధరియించి యున్నట్లు నభినయింపుచున్నను వీరలను
లోకమున నెఱుంగని యిరుగు పొరుగు వారలు లేకపోలేదు.
వారలను కౌలికులు పశువులనియు మూర్ఖులనియు నపహసింపుచు
నిజేచ్చ జరించుచుండుట నెల్లరకును దెలిసిన విషయమే. కాని
పాప మిరుగు పొరుగు వారల వివేకముచే నైన నేమి కారణాంత
రములచే నైన నేమి ఏమియుననలేక నూరకుండుటచే నీకౌలి
కులు దమదుర్మయముచే జెలరేగు చున్నారలు అట్టి దుర్మ

యమునుండి వైదిక ధర్మమును రక్షింప నీకాలమర్మ విధేయిని
వినియోగింపఁ బడుచున్నది.

ఈ కాలమర్మ విధేయిని యందు - గులార్జున తంత్రము
నందు సుత్తమ ధర్మములుగఁ జిత్రంపఁబడినట్టియు శ్రుతిస్మృతి
సదాచారములచే నత్యంతము ప్రతిపిద్ధములుగ నిర్వచింపఁ
బడినట్టియు విశేషము లుల్లాసక్రమమున నెట్టి ప్రకటింపఁబడు
చున్నవి. అట్టి విశేషముల వలన కాలికల యందలి మ్లేచ్ఛ
చండాలాదిభావము వైదిక ధర్మ నిష్ఠులకుఁ బుష్కలముగఁ
దెలియ వైదికధర్మ నిష్ఠులగు ద్విజులీ కాలికాధములగు
బ్రాహ్మణ వేషధారుల నుండి సర్వ విధముల దొలగి తమ
ధర్మము నుండి ప్రత్యుతి జెందకుందురుగాక! వైదికధర్మ
నిష్ఠులీ కాలికాధములగు బ్రాహ్మణాధములెట్టి వైభవముతో
బాహ్యమునకు రజ్జుసర్పముట్టులు భాసింపుచున్నను వాస్తవ
ముచే మ్లేచ్ఛ చండాలాది సదృశులే, వే యేల సంతకంఠు
నికృష్టులగు దుర్మార్గులే యని యెంచి యట్టి బ్రాహ్మణ
వేషధారులతో సహవాస సహభోజన సవ్యచహార సంసర్గము
లందుఁ మ్లేచ్ఛ చండాలాది జాతులతో నెట్టి విధమునఁ జరింపు
చున్నారో యా తీరున సర్వ విధముల సీకాలికాధముల సర్వ
విధముల నస్పృశ్యులగు పంచములుగాఁ దెలిసికొని వ్యవహా
రించుచుండ పలయును. లేనిచో సర్వవిధముల నసర్థములకఁ
బాల్పడుదురు. ధర్మవిశేషము - ఇక నిచట ప్రదర్శింపఁబడిన
మర్మశ్లోకముల విశేషమునుండి వైదిక ధర్మమునకుగల విభేద
మునుదెలుపుటయేకాక నిట్లు కాలధర్మము నాశ్రయించియుం

27/7/3

డిన బ్రాహ్మణ వేషధారులు దుంబరఫలముట్లు సంతరంగమున నెట్టి హేయస్థితియందుబియున్నారలో యయ్యచిసంతోషంబుగ వివరింపబడుచున్నది. ప్రాజ్ఞులు ధర్మసూక్ష్మమును గమనింతురుగాక! ఇందు ప్ర ప్రధమమునుండియు నుల్లాసక్రమమున గులాణావమునందలి కాలమర్మము చక్కగ వెల్లడి చేయబడును.

ఉల్లాసము — ౧ “ మొదటియల్లాసమునకు ” జీవస్థితి కథనమును నామ మీయబియున్నది. ఇందలి దేవప్రశ్నము సర్వ నరులకు నొక్కపెట్టున ముక్తిలభించు సాధనమని “ కేనో పాయేన దేవేశముచ్యతే ” యను వాక్యము వలన వెలియుచున్నది. ఇట్టి ముక్తిసాధనమును గూర్చిన ప్రశ్నకు సమాధానముగా జెప్పబడిన

“ బహునాత్మకి ముక్తేనరహస్యం శ్రుణుపార్వతి ।

కలధర్మమృతే ముక్తిర్నాస్తి సత్యంనసంశయః ”॥ అను

వాక్యమువలన - కలధర్మము - దక్క పేటాండు దానివలన ముక్తిలభించదను ప్రతిజ్ఞ చేయబడుచున్నది. దీనింబట్టి ముక్తికి కలధర్మమే సాధనము వేరొకటి యెంతమాత్రమును గాదని యీయల్లాసమునందు నిర్వచింపబడియున్నది. వైదిక ధర్మము - వైదిక ధర్మమునందు ముక్తికి జ్ఞానమున బ్రహ్మ జ్ఞానమే ముక్తికి సాధనమనియు నట్టి జ్ఞానము సర్వకర్మ సన్యాస పూర్వకముగ నాశ్రయింపబడిన బ్రహ్మనిష్ఠ, లేక జ్ఞాననిష్ఠయను దానివలన నలవడుననియు నట్టి సర్వకర్మ సన్యాసమువకూడగు యోగ్యతయగు సాధన చతుష్టయ సంపద

గలుగువఱకు ప్రతిద్విజుడును స్వవర్ణా శ్రమోచిత నిత్యనై
 మిత్తి కర్మానుష్ఠానము నాచరింపఁ వలయుననియు మన్వాది
 స్మృతుల ప్రతిహతముగ శాసింపుచున్నవి - ఓట్టి శాసనము
 నకు పరమ ప్రమాణములు - సత్యంవద" "ధర్మంచర"
 యను వేదాను శాసనములు - ఓట్టి సత్యంవద" యను
 విధ్యర్థ జ్ఞానముకొఱకు వేదవ్యాస మహర్షి అథాతో బ్రహ్మ
 జ్ఞానా" యను సూత్రము మొదలు గల్గిన వేదాంత
 మీమాంసా శాస్త్రమును పదేశించెను. ఇక "ధర్మంచర"
 యను విధ్యర్థ జ్ఞానముకొఱకు జైమినిమహర్షి అథాతో ధర్మ
 జ్ఞానా" యను వైదికధర్మ మీమాంసా శాస్త్రము నుప
 దేశించెను. ఈరెండు దశానములయొక్క పరమ తాత్పర్య
 మన-భారతభూమియను నార్యావర్తనమున సృష్ట్యాదినుండు
 స్వభావముచే జనించియున్న - "ద్విజులు ద్విజనములు,
 శూద్రులు, శూద్రసములు, అస్పృశ్యులు అను నైదు
 తరగతులందును అస్పృశ్యులను విడచి మిగిలిన
 నాలుగుతరగతుల ప్రజలందరును వారి వారిజాతికిఁగఱవిధమున
 ధర్మ వ్యవస్థను జేయుట యందు ద్విజులకు నుద్విజనములకును
 వర్ణాశ్రమ వ్యవస్థచే నుచితములగు ధర్మములు శ్రౌతము
 లనియును స్మార్తములనియు విభాగముచే నుపదేశింప
 బడి యవ్వాని విధానము గల్పసూత్రమును పేర నొప్పు గ్రంథ
 విశేషములతో నొప్పారు చున్నది. శూద్రులకు బౌరాణికమును
 విధాన ముపదేశింపఁ బడియున్నది. అస్పృశ్యులనఁ జండాలాది
 విభేదములతో నొప్పుజాతులు. వీరలకెట్టి విధానమును
 ప్రతి స్మృతులు విధించి యుండక వృత్తి విధానమును

మాత్రము గల్పించి యన్నవి. అట్టి చండాలాది జాతులు
 దమకు నుచితముగు జీవికలతో గామోపాంత ప్రదేశము
 లందు మాలవలైలను స్థంబుల నివసించి యుండుట సకల
 జన విదితము - శ్రుతి స్మృతులందు దెలియ వచ్చెడి విధి
 శాస్త్రమంతయు - సత్యంబున ధర్మంచర" యను విధులు
 ప్రధానముగా గల్గి - బ్రహ్మహత్యాపాపము" అను సకల
 శ్రుతి కిరోపరింప వుండున సమ్యయమును జెందు
 చున్నది. - ఏ తద్విషయమునే శ్రీ కృష్ణ భగవానులు
 "అ"కేస్త్రిన్ద్వివిధానిష్ఠాపురా ప్రోక్తామయాః" యని యుప
 దేశించి యుద్ధారలు - ఇక నైహికాముష్మికములకును నిశ్చే
 యసమునకును సర్వ విధముల భాధకమగు మహా పాతక
 ములను సంకరీకరణములను మలినీ కరణములను, అవకీరక
 రణములను జాతి భ్రంశకరణములను బోధించు నిషేధ
 శాస్త్రమంతయు నాస్మృతంబుదేత్ | సపరదారాంగచ్ఛేత్ |
 నసురాంపిబేత్ | సకలంజంభకయేత్ || బ్రాహ్మణోనహం
 తవ్యః" మొదలుగాగల ప్రతి షేధములు మూలముగాఁ గల్గి
 ప్రవర్తింపుచున్నది. పాతకములలో సురాపానము స్వర్ణస్తే
 యము, బ్రహ్మహత్య గుర్వంగనాగమనమును మహాపాతకము
 లుగా నిర్వచింపఁబడి యున్నవి. ఇందు - బ్రహ్మహత్యయన
 బలువిధములగు సర్థమును గ్రహింపవలయును - బ్రహ్మశబ్దము
 నకు - బ్రాహ్మణుడనియును, జీవుడనియును చతుర్ముఖబ్రహ్మ
 యనియును బ్రహ్మలోకమనియును వేదమనియును నైదారు
 విధములగు సర్థము సుప్రసిద్ధముగ దెలియవచ్చెడిది - క్షత్రి
 యర్థ నందర్థమును యోజించినచో బ్రహ్మహత్యయన

బ్రాహ్మణ హింస, జీవహింస, యను రెండు విధములగు
 బ్రత్యక్ష హింసలు గాక - వేదముల ప్రమాణములనియును
 ధూర్త కల్పనము లనియును, నికృష్టములనియును భానముచే
 నవ్వాని తిరస్కారముచే సంసిద్ధముగు యధోపాచరణము
 గూడ బ్రాహ్మహత్యయనిఁ జెప్పబడును - దానం జేసియే
 బ్రహ్మహత్యయనునది మహా పాతకములలోఁ గూడ నగ్ర
 గణ్యమనియు నద్దానికి ప్రాయశ్చిత్త వింశతీయు లేదనియు
 గూడ మన్వాది స్మృతులు వచించునట్లు ఘోరపాతకముగా
 వినవచ్చుచున్నది. చెప్పబడుచున్నది, కనవచ్చుచున్నది.

ఇట్లు ప్రతిపేద శాస్త్రమువలనను బ్రాయశ్చిత్త శాస్త్రము వల
 నను తెలియవచ్చుచున్న విషయమంతయు సధర్మమని చెప్పబడు
 చున్నది. ఇట్లు కర్తవ్యాంశముగు విషయముగు ధర్మమును
 నిషిద్ధమును హేయముగు సధర్మమును బోధింపు ప్రమాణ
 గ్రంథరాజములు శ్రుతులును మన్వాది స్మృతులును - ధర్మ
 బ్రహ్మ మీనూంస శాస్త్రమును. ఇట్టి ప్రమాణశాస్త్రమునకు
 ననుగుణముగ బోధింపబడునదియు నాచరింపబడునదియు
 ను ధర్మమగుచు నైహికా ముష్మిక నిశ్చేయసములకు
 సాధనమగుచు పురుషార్థ మనబడుచున్నది. తద్విరుద్ధముగ
 బోధింపబడునదియు, నాచరింపబడునదియు సధర్మమగుచు
 సర్వవిధముల నరక హేతువగుచున్నది.

కలధర్మము - ప్రకృతము కలార్జునముచే బోధింపబడు
 చున్న కల ధర్మమగునది - శ్రుతి స్మృతులచేఁ జెప్పబడకపోవుట
 యటుండనట్టి శ్రుతి స్మృతులచే మహాపాతకములమూలముని

చెప్పందగినంతటి ఘోరముగ నున్నది — ఏతద్విషయము రెండవయల్లాసమునఁ దెలియవచ్చెడిది.

ఉల్లాసము ౨ — రెండవ యల్లాసమునకుఁ గులమాహాత్మ్యనివేర. ఇందుఁ గులమాహాత్మ్యవిట్లుఁ దెలియవచ్చుచున్నది.

“ సర్వేభ్యశ్చోత్తమావేదావేదేభ్యోవైష్ణవంపరమ్ |
 వైష్ణవాదుత్తమం శైవం శైవాద్దక్షిణముత్తమమ్ ||
 దక్షిణాదుత్తమం వామం వామాస్థిద్ధాంతముత్తమమ్ |
 సిద్ధాంతాదుత్తమం కాలం కలాత్పరతరంసహి ||
 చతుర్వేదీకలాజ్ఞానీశ్వపచాదధమఃప్రియే |
 శ్వపచోఽపికలజ్ఞానీబ్రాహ్మణాదతిరిచ్యతే ||
 సర్వకర్మహీనోఽపినిర్ణాశ్రమనిసర్జితః |
 కలనిష్ఠః కలేశాసభుక్తిముక్త్యోః సభాదనమ్” — అని

పై నాలుగు శ్లోకములును గులేసునియొక్క కవిత్వమేగాని వేరొండుగాదు. ఈ శ్లోకములవలన దెలియవచ్చెడి యర్థ విశేషముగూడ ప్రతిస్మృతిపురాణేతి హాసములందునఁగాని వేదములయొక్క యంగములందుగాని యుపాంగములందుగాని యెచ్చటను వినరాదు-గనరాదు. ఈ శ్లోకములకీ కలార్థవమే యాకరణము. కలేశుడేకవి. కవి హృదయ మన్ననో చార్వాక జైన బౌద్ధ హృదయ సదృశమగునట్టి వేదవిదేష్టనిందా పూరితమగు సహృదయము. ఈ శ్లోకములను విలోమముగా యోజించిన నీసహృదయనియొక్క వేద విదేష్టము వేదనిందయు సుస్పష్టమయ్యెను — అదెద్ది

యన - కాలముకంటె పరతరము లేదు గావున కాల
 మే పరమధర్మము. కాలముకంటె దక్కవ సిద్ధాంతము.
 సిద్ధాంతము కంటె నికృష్టము వామము, వామముకంటె
 హీనము దక్షిణము దక్షిణము కంటె కనిష్టము శైవము,
 శైవముకంటె న్యూనము వైష్ణవము వైష్ణవము కంటె
 సభమము వేదములు - అని యభిప్రాయము గులేశుడగు
 కవిచే నిర్వచింపఁ బడి యున్నది. ఇక వేదముల కంటె సభమ
 మించుకేనియును నుచ్చరింపఁ బడలేదు. ఇందు వేదములకును
 గులేశు నభీష్టమునకును సమమ నుగ్రమముగా -
 వైష్ణవము శైవము దక్షిణము వామము, సిద్ధాంతము అను
 నైదు మతముల పేరులట్లు బడములు ప్రయోగింపఁబడియున్నవి.
 అవ్వని భావమేమియో యయ్యది కలేశులేశానులకే
 యగమ్య గోచరము. మనకు దెలియదగు విశేషమిందు
 లేదు. ఇక మనకు దెలియదగు విశేషము కలధర్మమును
 సద్దాని మహాత్మ్య స్వరూపములు. ఇచ్చట నిర్వచింపఁ బడిన
 న్యూనాధిక విశేషమునకు కలేశుని యొక్క మదిరా లాపము
 దక్క వేరొందు గారణము దెలియరాదు. కాలపుటతీత్యము
 చతుర్వేదీ యను రెండు శ్లోకములచేఁ బలుక బడుచున్నది -
 ఎట్టులనిన నాలుగు వేదములను జదివిన బ్రాహ్మణుడైనను
 కలజ్ఞానమును గలిగి యుండకపోయినచో - శ్వపచాధముడన
 చండాలాధముని కంటె నికృష్టుడనియు గులజ్ఞానమును గల్గిన
 శ్వపచుడు గూడ బ్రాహ్మణుని కంటె గూడ సధికడగు
 చున్నాడనియు, జాతి వర్ణము ఆశ్రమము ధర్మము మొదలగు
 వానితో నెట్టి యవసరము లేకుండ ద్విపాద మాత్ముడగు

నరుడు కల జ్ఞానమును బొందినచో నట్టివాడు భుక్తి ముక్తులకు నిలయమగుచున్నాడనియు జెప్పటచే నీకులేశనకు వేదము లందును, తత్ప్రతిపాదితమగు వణాశ్రమాది విభాగము నందును బ్రాహ్మణాది వణాశ్రమచతుష్టయము నందును వారలకు విధింపబడిన ధర్మ విశేషమునందును గల ద్వేషము వైరశ్యము మొదలుగా గల హృదయ ధర్మము తేటతెల్లమగుచున్నది. ఇయ్యది కులేశుని యందు బుష్కలమైట్టి బ్రహ్మహత్యయను మహా పాతకమును నిర్ణయించుటకు ప్రబలమానము - దానంజేసి యీ కులేశుడు ప్రకటింపు కల ధర్మమునకు నిదానము బ్రహ్మహత్య యనునది. ఇయ్యది వైదిక ధర్మమున మహా పాతకములలో నగ్రగణ్యము - కుల ధర్మములలో బరమ ధర్మము - అని సువ్యక్తము.

కులధర్మము— పేయం మద్యం పలం భాద్యం సమాహోక్య
ప్రియా ముఖమ్ । ఇత్యే వాచరణం జాప్యం పరిప్రాప్యం
పరంపదమ్ ।

తృణం వాప్యవిధానేన ఛేదయేన్నచకదాచన ।

విధినాగాంద్విజంవాపి హత్వాపైర్న లిప్యతే॥

యని రెండు శ్లోకములచే కులధర్మమంతయు సూత్రప్రాయముగా నిర్వచింపబడియున్నది.

కులధర్మమని యతిశయముగఁ జెప్పు బడిన ముక్తి సాధన మన్ననో-సంతోషంబుగ మామ కార్యములుగ నిర్వచింపబడి యున్నది. అందు మొదటిది మద్యపానము,

రెండవది మాంసభక్షణము మూడవది స్త్రీలయొక్క
 యధేష్ట గమనమును. ఇయ్యదియే యన నీ మూడు క్రమో
 ములే యాచరణ మన్నను, జాప్యమన్నను బొందవలసిన
 పరంపదమన్నను గాని వేరొండు లేదని (ఇశ్వేవాచరణం)
 అను వాక్యమునందలి “వీషకారము”చే నిర్వచింపబడు
 చున్నది. ఇక నిచట “మద్యమును” పానీయపు విశేషమును
 గూర్చి యైదవ యల్లాసమంతయు నిర్దిష్టంబు బడియున్నది.
 అచట పలమును గూర్చి సామాన్యముగ కిభూజల చరమ్యని
 చెప్పబడి యున్నను యిచట విధినాగొంద్వి జావాపిహత్యా
 పాతకైర్నిర్వృతే” యను సతిశయము నిర్వచింపబడియున్నది.
 కులేశనకు సభిమతమగు విధానమున గోవునుగాని ద్విజుని
 గాని యన బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ వైశ్యలలో, నెవ్వరి నైనను
 జంపి తన్మాంసము భక్షించినను గోవధ, బ్రాహ్మణాదివిధ
 మొదలుగా గల వధల వలన గలుగుననెడి పాపము లెంత
 మాత్రమును గలుగవు అని చెప్పబడటచే నిత్యమును మద్య
 పానమును గావించుటయు. మాంస భక్షణకై గోబ్రాహ్మణ
 విధ నవకాశము గల్గినచో, జేయుటయే పరమ ధర్మమనియు
 నయ్యదియే కలధర్మమనియు నిర్వచించిన కులేశని నృప్తి
 యందు - ననురాంపిబేత్, నకలంజంభక్షయేత్ - (బ్రాహ్మ
 ణోనహంతవ్యః॥ నపరదారాంగచ్ఛేత్” అను ప్రతిషేధ
 శాస్త్రము తదను గుణముగఁ బ్రసర్తించి యుండు ప్రాయ
 శ్చిత్త శాస్త్రమును ధూర్త ప్రలాపముల కంటె నికష్టభావ
 మును బొందియుండిట్లు వేద ప్రమాణవిములు గ్రహించ
 గలరు. శ్రుతిస్మృతి సదాచార ప్రమాణసృష్టిచే - సురా

పానము గోబ్రాహ్మణవధ తన్మాంస భక్షణము, జరదార
 గమనము స్వర్గస్తేమమును మహాపాపములుగా నిందింపఁబడి
 యట్టి మహాపాపములను గావించు వారలు మహాపాతకు
 లుగ దెలియవచ్చుచుండ నట్టి మహాపాపములే యుత్తము
 మగు గులధర్మమనియు నట్టి పాపముల నాచరించనట్టి బ్రాహ్మ
 ణులు శ్వపచాఫమునకంటె నిక్ష్పష్టునియు నట్టి పాపముల
 నాచరించు శ్వపచుడైనను బ్రాహ్మణుని కంటె నుత్తము
 డనియు బోధించు గులేశుడును తదుపదేశమే పరమ ప్రమా
 ణముగాని తత్త్వమును సర్థమును బోధించు శ్రుతిస్మృతులు
 నిక్ష్పష్టులును నిష్ప్రమాణములనియుఁ దత్ప్రమాణ బద్ధు
 లగు ద్విజులు శ్వపచులకంటె నింద్యులని తలంచుచు నెదియో
 యొక దేవతోపాసనమును వ్యాజమున సర్వజనులను
 నందింపుచు మహాపాపములగు సురాపానము గోబ్రాహ్మణ
 హత్య మొదలుగాగల యృష్టములను జేయుచు నితరులను
 వందించి జేయించుచునుండు కలికాధములగు బ్రాహ్మణ
 వేషధారులగు కర్మచండాలు తస్కరులు బ్రాహ్మణుల మన్య
 మున బ్రాహ్మణులనలె చరింపుచుండుటకంటె ఘోరమగు
 సాహస మెందు నుండదని పాజ్ఞులగు వైదికధర్మ నిఘ్నులు
 దెలిసికొనఁగలరు. అట్టి మహాపాతకులగు బ్రాహ్మణ వేష
 ధారులను పెద్దలను భావముతోఁ జూచు ద్విజులెంతటి యజ్ఞా
 నమున మునిగియుండిరో యూహించుటకు గూడ నవకాశము
 జాల న్నది.

ఉల్లాసములు — 3|౪|౫|౬|౭|| మూడవ యల్లా
 సము మొదలుకొని యేడవ యల్లాసము తుదివరకు గల

శ్రీ చక్రము, బృందచక్రము, కక్తి చక్రము, భైరవచక్రము అను నామములచే సమావేశము చేయబడిన సమూహమునందు జాతి వర్ణ కల విభేదము లేకయే చరింపుదురా యనినచో నట్టి విషయము ఇట్లు : జక్కగ నిర్వచించబడియున్నది.

స్త్రీ వాగ పురుషః పండశ్శంఖాలో నాద్విజోత్తమః |
చక్రేస్మిన్నైవ భవోస్తి సర్వేశ్వర సమాస్మృతాః ||
ప్రస్తుతే భైరవీ చక్రే సర్వేంద్రాద్విజాతయః |
సస్మృతే భైరవీ చక్రే సర్వే సర్వాః పునఃకపునః ||

అని అహహా యేమి చిత్రము - పవిత్రముగ దలంచబడు దేవతార్చన కాలమున నేరిని జాతి కల వర్ణ విభేదము లేదట. అందరు నొకే కలమట యథేష్టాచరణముచకు మాత్రము స్త్రీ పుం. విభాగ మాత్రమట, అందరును స్త్రీ పుం. సపుంసక చండాలాది విచక్షణలేక నెల్లరును శివులే నట. ఇక యథేష్టాచరణమునుండి యొకలు దెలిసి లొకక వ్యాపారమునకు దిగినచో జాతి కల వర్ణ స్త్రీ పుంపండ చండాలాది వ్యవహారమట. ఎంతటి దుర్మయ ప్రచారమో ధర్మవిదులు గమనింతురుగాక!

వైదిక ధర్మము— వైదిక ధర్మమునో సకల జనులను స్పృశ్యులు అస్పృశ్యులను విభాగమును జేసి యస్పృశ్యులతో స్పృశ్యులకు సహవాసమును స్పృశ్యులను గూడ సర్వ విధముల నిషేధించుచు స్పృశ్యులగు జాతుర్వర్ణముల వారలకును సహవాసము సవ్యవహారముల నంగీకరించు కరాత్ర

చరణ కాలములందును దేవతారాధన కాలములందును నియతమగు వ్యవహారో ధర్మమును బోధించుచున్నది.

ఇక కలధర్మము నందన్ననో వ్యవహారకాలమునందు విభేదమును దేవతారాధన కాలమునందు జాత్యాది భేద రాహిత్యమును అయ్యది యత్యంతము రహస్యమును. అహోహో పవిత్రా కాలమును నపును లేని విభాగమునకు వ్యవహార కాల ముడలి నూవశ్యత యేమియో పాజ్ఞు లూహించ ధని విషయమే. ఇయ్యతయ కాలచార్యము దుర్మార్గము లోక నంచనమును. కాలధర్మమే సరమ ధర్మమైనచో శ్రీ పుం విచక్షణ లేకుండ సర్వ కార్యములందును శ్రీస్తవ ట్లు నొక కలముగ వ్యవహరించినచో బ్రహ్మతమున నేమియో ధోహిక ప్రయోజనముల బడయ వచ్చునే ఈ కాలము దివాంధములభంగి పగటియందొక వేషము రాత్రియందొక వేషము వేషుట ఏలకో? ఇట్లు వేషనైచిత్వమును ధరించుటచే నాత్మ దోహమును జేసికొని లోక వంచనము చేయట కదా. ఇట్లు వంచకత్వము కలమునం దంగీకరింప బడుచున్నదా యన—

ఊల్లాసము:— ౧౧ శ్రీ చక్రకృత సృష్టాంతం
పథం వాయుదీవాసుభమ్ | కదాచిన్నై వనక్త్య మిత్యా
జ్ఞాపరమేశ్వరి ||

అస్తాకాలో బహిః శైవుః స మధ్యే శున్నైష్టవః |
కాలం సుగోప యేద్యే ని నానికేఘలాంబునన్ ||

ఈ రెండు శ్లోకముల వలనను గాల్గినకు సన్మత

దనము సర్వ విధముల విధింపబడు చున్నది. వైదికధర్మ మున్ననో నే యేల సర్వ జనులును నాస్మతం వదేత్ ” అను విధిని షరమ పరిత్రముగాఁ తలచుచుండ నీ కులేసు డన్యవ దేశముగ ఆస్మతం వదేత్ ” అను విధిని బోధించు చున్నాడు. ఇదియే కవికృత మగు కలార్ణవ తంత్రమునకు మొదటిధ్వని ‘సురాంసి బేత్త’ని ప్రియక్షవిధి” షరదారాన్ల ఛేత్తని రెండవ ధ్వని - శేషించిన అంధమంతయు కవియొక్క సహృదయ క్షుణ్ణమే కాని శేవంను ప్రమాణాను ప్రాణితి మంత మాత్రము ను గాదు. ఇక గాలికనకు సురాపాన విధితో బాటు విధింపఁబడిన ప్రత్యక్షవిధి మరియొకంను నట్లు సర్వచింపబడి యున్నది.

‘మాతరంపితరః భార్యాం భ్రాతరం బాంధవం సుతమ్॥

కులనిః దాకరందేః హన్యాదేవా విచారయన్ ॥ అని

వైదికధర్మ “మహింసా షరమాధర్మః” యని బోధించుచుండు నీ కులేసుడు సర్వ విధములగు హింసను దన త్రాగ బోతుడనమును గాపాడుకొనుటకు విధింపుచున్నాడు. తాగ బోతుడనమే సకలమగు సకృత్యములకు మూలము. అయ్యది ప్రారంభించినవానికి మిగిలిన పాతకము లర్థసిద్ధములే. అర్చనా వ్యాఙ్మునకై వైవేద్యమునకు గో బ్రాహ్మణ వధును విధించు కులేసునకు నితర వధులు తృణప్రాయములని వచింప సక్కరలేదు.

ఇట్టి కులేశ కృత్యములను మన్వాదులు అకృత్యములుగా నిర్వచించి యవ్వాని నెఱుఁగెను ప్రమాదము వలన నాచ రించినవానికి ప్రాయశ్చిత్త శాస్త్రమును విధించిరే యవ్వాని

ప్రసక్తి కాలిగనకులేదా యనిచో కలేకుడిట్లు నిర్వచించి
యున్నాడు.

“ప్రాయశ్చిత్తం భృగోపాతః సన్యాసం వ్రతధారణమ్ ।
తీర్థయాత్రాభిగమం కాలఃపంచవిన్ద్యయేత్ ॥

అని ప్రాయశ్చిత్త కాండమునఁ గావములుగా నిర్వ
చింపఁబడిన విశేషములే పరమ ధర్మములుగా నాచరించు
శాలికాధములు బ్రాయశ్చిత్త కాండపు భయమెందు గలు
గును? పాపభీతి యనునది యుండఁగూడదని “నిర్భయతా
నర్వత్ర” యని పరశసూత్రము బోధించుచునే యన్నది.
ఇది ప్రాయశ్చిత్తమును విధించు విబుధలోకమునందు నించు
కేని యుత్త్యముండఁగూడదని— “అగణనంకస్యాపి” యను
సూత్రము గంభీరముగా నొప్పుచున్నదే వేదోల ప్రాయ
శ్చిత్తమును విధించు బ్రాహ్మణులకంటె గులనిష్ఠుడగు శ్వప
చుడే యధికుడుగ నిర్వచింపఁబడుచున్నాడు. శ్వపచునికంటె
నీచులుగఁ దలంచఁబడు వేద వేత్తల యాత్మేపాది
కము నలనఁ గులనిష్ఠున కించుకేనియు భయము లేదుగద.
అంతియకాదు. పాపాపనోదకములుగ విధింపఁబడు ప్రాయ
శ్చిత్తమును, అందు విధింపఁబడు భృగోపాతము సన్న్యా
సము, వ్రత ధారణము, తీర్థయాత్రాభి గమనమును నింద్య
ములుగాఁ శాలికునిచేఁ ద్రోసిపుచ్చవలయునను పై విధి
పరమ ప్రమాణముగాఁ దలంచు శాలికాధిములు ప్రాయ
శ్చిత్త విశేషములకుఁగూడ నలీతులగుచున్నారు. వేదోల
ప్రాయశ్చిత్తి సదాచార నరసిని యోజించినచో నీ కాలి

కాధములగు జాగ్రహాణ సేవధానులను పూనులుగఁ జేయ
గలుగు పాపియకన్తి విశేషములు పశ్చిమమునఁ దెలియ
వచ్చెడి పాపియకన్తి కాండిమున నొకింతయు లభించవేమో
యను భయము గలుగుచున్నది. వైదికధర్మ రక్షణ తత్సగు
డగు రాజన్యమ లేంబటచే నీ కాలిల యొక్క తనకర
త్యాగము నుం! వైదికధర్మ మెట్లు ముక్తి బడయునో
దెలియకున్నది. పాపము శాంతించునగా! !

ఇక నీ కలసిష్టమందుత్త మోత్త ము ధర్మములు రెండు
గలవు. అవ్వారి మర్మమును డిద్ద పశ్చిమము నుపసంహ
రింపుచున్నాము. ఈ రెంటిలో నగ్రగణ్యము కలజ్జార్యనము
ఏ తస్యపయము కలార్జనమున తోమ్మిదవ యల్లామున
విధింపబడి యున్నది.

కలజ్జరణ - సదామానా సమౌల్లాసీ సదాచరణ చింతకః
సదాసంతోయహీనోయః కలయోగిన ఉచ్యతే॥
పిబ్బాద్యం పలంకదన్ స్వేచ్ఛాచారవరాయణః।
అపాంతదనయోరైక్యం భావయన్నివసేత్సఖః॥-

కట్టి కలజ్జల నర్చించు విధానములు విధింపబడియున్నది.

“యో దేవిస్సయమాహూయకలజ్జాన్ శుభేసి నే।
అభ్యర్చ్య దేవతాబుద్ధ్యాంభపుష్పాక్షతాదిభిః॥
మాదిభిః పంచముద్రాభిః సన్నత్వా పరిశోషయేత్।
శేషుకుప్తేష్వహంతప్తః శుష్కాస్సస్యః సర్వదేవతాః।
భగినీం న సుతాం భార్యాం యోదద్యాత్కుల యోగినే।
మధుమత్తా మదేవేశితస్యపుష్పాసగన్యాతే॥-యచి

కలసిష్టమ కలజ్జనర్చించి మధుమత్తుకగు కలజ్జరణ దన

తోబుట్టువునో కూడనో లేక భాగ్యునో యవ్వగించవలయు
 నట. ఇంతటి ధర్మసూక్ష్మమును నీలేమిడే యెరుంగవలయును
 కలఃస్థుల యింద్లది (దుస్త్రీల నెట్టి తర్కవిద్యో చెర్చవలయు
 నో నైదిక ధర్మ తస్మాకంబు గమనింతురుగాక! బోగవు స్త్రీలు
 సేవయు స్వీకరింపెడి మను నాశయముతో గొన్ని హద్దులవలె
 క్రిమీంచుకొండ పయితెల్లె ననునరించుచుండును. కలఃస్థులను
 సంబంధించిన స్త్రీలునో సర్వ విధముల పరపురుష హంత్ర్య
 మునకు నలవాటు చెయ్యబడి నిజేచ్ఛ జరించుటయే పరమ
 ధర్మమని బోధించి స్వగౌరవింపజేయుటకుటచే నెట్టి దుస్థితి
 యందుఁబడి యందులో యొకత ధర్మకావిదులు గమనింతురు
 గాక. ఇట్లు విశేషించి వ్రాయుటకుఁ జేతిలాపక న్నవి. ఇట్టి
 కలఃస్థుల నెక బ్రాహ్మణ వేషధారులతో సంబంధ బాంధ
 వ్యములను క్షికి'ను వారలెట్టి హృదయములతోఁ జరించు
 దురో యా కలేమిడే యెరుంగవలయును. త్రికృష్ణ భగవాను
 లతో నజ్ఞానమును బల్కిన నాశ్వమును స్త్రీశుమస్తా
 సువాదేయ జాయతే పర్ణ సంగరః" అను దాని నొకింత
 యోచించినచో నీ కలఃస్థుల గృహములు నగ్గ సంగరులతోఁ
 గూడిన గృహములేకాని వేతూము గావేరవు. పతవ్యమము
 ము లెట్టి వారల యొక్క నజతీయ బంధుపర్ణము సర్వ విధ
 ముల గమనించవలసిన విషయము- దీని సంతతుతో నెటుంచి
 రెండవ ధర్మమును జూపెదము.

రెండవధర్మము శుక్రవారపు విశేషవిధానము. ఇహ్యుది
 పదియవ యలాసమున నీటు వణింపబడియున్నది.

6 "ధృగువారే" లేశానికాంతామారూపయాననామ్ |
 కలాపలాప్తకాండేవినిమంత్ర్యాపూయపుష్పిశేమ్ |

మాంసాది భక్ష్య భోజ్యాద్యైస్తాపయే ద్దేనిగ క్తితః |
 జపాదికంసమన్యాసతయోనహ నిశంసయేత్ |
 దుఃఖీ రాగంశుయఃకర్మాక్సూరోక్త విధినాప్రియే |
 అజ్ఞా సిద్ధిర్భవేత్తస్య దేవతా ప్రీతిరూఘ్నయాక్ ॥ ౨౧

ఋటి విధిసనసరించి ప్రతి కలసమ్మలను ప్రతి శుక్రవాళమును దప్పక చండాల స్త్రీ గమనము జేసి తీరవలసినదే. కావున కలసమ్మలగు పురుషులు చండాల స్త్రీ గమనమును నియత విధిముగ నాచరించువారలను వారల యిండ్ల యందుండు స్త్రీలు కలజ్జలము నభిగూనమును పెహించినవారలతో న్యభిచారమును జేయుటకల ప్రభేరేవణఁ జేయుటకయభేచ్ఛముగ జాతికల విచక్షణ లేంప దను యిచ్చనచ్చినముల పురుషులతోఁ జరించు లంబలుగను సలరాగు చుండురనినచో నించు కేరియు నాశ్చర్య ముండగూడదు.

ఇయ్యది కలసమ్మల యిండ్ల యందుండే పురుష స్త్రీ స్వభావ మర్థ విభేదనము,

ఇంతవరకు వ్రాయుబడిన దాని వలనకే లోకమచ్చెరువులు జెందవచ్చును. లోక సంగ్రహమునకు వైదిక ధర్మ సంగ్రహమునకు నీటి కలమర్మమును వ్రాయలేక వ్రాయించడ మైవది. పాజ్ఞులు ప్రయోజనమును బకయుదురు గా!

అనుశాసనము— శ్రోత్రియులమరియు మంత్ర శాస్త్ర వేత్తలమరియు, శ్రీ విద్యాసానకలమరియు వంచక వేషములతో బాహ్యమునందు న్యవహరింపుచు | బచ్చన్నముగ మద్యము, మాంసము, మత్స్యము, ముద్ర, మైశునము అను పంచమ

